स गत्वा परमप्रीतो मातुलं मातरञ्च तां । अभिगम्योपसंगृह्य यथावृत्तं न्यवेदयत् ।

॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रीयमाणाः समेता ये तत्रासन्पन्नगा वीतमोहाः । आस्तीके वै प्रीतिमन्तो बभूवुरूचुश्चैनं वरमिष्टं वृणीष्व ।

भूयोभूयः सर्व्वशस्तेऽब्रुवंस्तं किं ते प्रियं करवामाद्य विद्वन् । प्रीता वयं मोचिताश्चैव सर्व्वे कामं किं ते करवामाद्य वत्स । २१८५

॥ आस्तीक उवाच ॥ सायं प्रातर्य्ये प्रसन्नात्मरूपा लोके विप्रा मानवा ये परेऽपि । धर्म्माख्यानं ये पठेयुर्ममेदं तेषां युष्मन्नैव किञ्चिद्भयं स्यात् ।

तैश्चाप्युक्तो भागिनेयः प्रसन्नैरेतत्सत्यं काममेवं वरं ते । प्रीत्या युक्ताः कामितं सर्व्वशस्ते कर्त्तारः स्म प्रवणा भागिनेय ।

असितं चार्त्तिमन्तञ्च सुनीथं चापि यः स्मरेत् । दिवावा यदि रात्रौ नास्त्यसर्पभयं भवेत् ।

यो जरत्कारुणा जातो जरत्कारौ महायशाः । आस्तीकः सर्पसत्रे वः पन्नगान्योऽभ्यरक्षत । तं स्मरन्तं महाभागा न मां हिंसितुमर्हथ ।

सर्पापसर्पभद्रं ते गच्छ सर्प महाविष । जनमेजयस्य यज्ञान्ते आस्तीकवचनं स्मर । २१९०

आस्तीकस्य वचः श्रुत्वा यः सर्पो न निवर्त्तते । शतधा भिद्यते मूर्द्ध्नि शिंशवृक्षफलं यथा ।

॥ सूतउवाच ॥ स एवमुक्तस्तु तदा द्विजेन्द्रः समागतैस्तैर्भुजगेन्द्रमुख्यैः । संप्राप्य प्रीतिं विपुलां महात्मा ततोमनोगमनायाथ दध्रे ।

मोचयित्वा तु भुजगान्सर्पसत्राद्द्विजोत्तमः । जगाम काले धर्म्मात्मा दिष्टान्तं पुत्रपौत्रवान् ।

इत्याख्यानं मयास्तीकं यथावत्तव कीर्त्तितं । यत्कीर्त्तयित्वा सर्पेभ्यो न भयं विद्यते क्वचित् ।

यथा कथितवान् ब्रह्मन् प्रमतिः पूर्व्वजस्तव । पुत्राय रुरवे प्रीतः पृच्छते भार्गवोत्तम । २१९५

यदाख्यं श्रुतवांश्चाहं तथा च कथितं मया । आस्तीकस्य कवेर्व्विप्र श्रीमच्चरितमादितः ।

श्रुत्वा धर्म्मिष्ठमाख्यानमास्तीकं पुण्यवर्द्धनं । यन्मां त्वं पृष्टवान् ब्रह्मञ्छ्रुत्वा कुण्डुभभाषितं । व्येतु ते सुमहद्ब्रह्मन्कौतूहलमरिन्दम ।

इत्यादिपर्व्वणि सर्पसत्रं समाप्तं अष्टपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५८ ॥

अथादिवंशावतारणपर्व्व ॥ ६ ॥

॥ शौनक उवाच ॥ भृगुवंशात्प्रभृत्येव त्वया मे कीर्त्तितं महत् । आख्यानमखिलं तात सौते प्रीतोऽस्मि तेन ते ।

वक्ष्यामि चैव भूयस्त्वां यथावत्सूतनन्दन । याः कथा व्याससम्पन्नास्ताश्च भूयो विचक्ष मे ।

तस्मिन्परमदुष्पारे सर्पसत्रे महात्मनां । कर्म्मान्तरेषु यज्ञस्य सदस्यानां तथाऽध्वरे । २२००

या बभूवुः कथाश्चित्रा येष्वर्थेषु यथातथं । तत्तद्वक्तुमहे श्रोतुं सौते त्वं वै प्रवक्ष्य नः ।

॥ सौतिरुवाच ॥ कर्म्मान्तरेष्वकथयन् द्विजा वेदाश्रयाः कथाः । व्यासस्त्वकथयच्चित्रमाख्यानं भारतं महत् ।

॥ शौनकउवाच ॥ महाभारतमाख्यानं पाण्डवानां यशस्करं । जनमेजयेन पृष्टः सन् कृष्णद्वैपायनस्तदा ।

श्रावयामास विधिवत्तदा कर्म्मान्तरेतु सः । तामहं विधिवत्पुण्यां श्रोतुमिच्छामि वै कथां ।

मनः सागरसम्भूतां महर्षेर्भावितात्मनः । कथयस्व सतां श्रेष्ठ नहि तृप्यामि सूतज । २२०५